

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาความคิดเห็นของเกษตรกรผู้เลี้ยงปลาต่อสหกรณ์เลี้ยงปลาบ้านคำเมืองพะเยา จำกัด ผู้ศึกษาได้ค้นคว้ารวบรวม หนังสือ เอกสาร แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นกรอบแนวคิดการศึกษา โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

สวาท ชลพล (2535: 18 อ้างถึงใน ศราวุธ เตละวานิชย์, 2551) กล่าวว่าความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้หรือความเชื่อที่นำไปสู่การพิจารณาตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยอาศัยพื้นฐานความรู้ประสบการณ์และสภาพแวดล้อมของบุคคลนั้นๆเป็นพื้นฐานในการแสดงออกเป็นการแสดงออกโดยไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัวแต่จะขึ้นอยู่กับพิจารณาตัดสินใจสิ่งนั้นๆและลงความคิดเห็นออกมาตามที่แต่ละบุคคลได้คิดไว้ ดังนั้น ความคิดเห็นประกอบด้วยความรู้ประการหนึ่ง และการแสดงออกอีกประการหนึ่ง

เวสารัส ไลศิริพันธุ์ (2554) กล่าวว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกของบุคคลทางด้านความรู้สึก หรือความเชื่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ไม่จำเป็นต้องเหมือนหรือคล้ายคลึงกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับความรู้ ประสบการณ์ สภาพแวดล้อม และค่านิยมของแต่ละบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สามารถประเมินค่าได้ อาจเป็นไปได้ในลักษณะเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยก็ได้

จากแนวความคิดเกี่ยวกับความคิดเห็นข้างต้น สรุปได้ความว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทั้งในเชิงบวก และเชิงลบของบุคคลทางด้านความรู้สึก หรือความเชื่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ประสบการณ์สภาพแวดล้อม และค่านิยมของแต่ละบุคคลนั้น

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจ

กัลณพัฒน์ รัชมีเมฆินทร์ (2551: 15-17) กล่าวว่า “การตัดสินใจ” (Decision Making) หมายถึง กระบวนการในการเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่ง จากหลายๆทางเลือกที่ได้รับการพิจารณา วิเคราะห์ และประเมินเป็นอย่างดีแล้วว่าเป็นทางเลือกที่ทำให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายขององค์กรได้ นอกจากนี้ เสรี วงษ์มณฑา (2542) กล่าวว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมีอยู่ด้วยกัน 2 ประเภท คือ ปัจจัยภายใน (Internal factors) และปัจจัยภายนอก (External factors)

2.2.1 ปัจจัยภายใน เรียกว่าตัวกำหนดพื้นฐาน (Basic determinants) โดยมีปัจจัยต่างๆที่จะเข้ามาเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการตัดสินใจของผู้บริโภค ดังนี้

- 1) ความจำเป็น (Needs) ความต้องการ (Wants) และความปรารถนา (Desire) สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้
 - 1.1) ความต้องการขั้นปฐมภูมิ หรือความต้องการทางชีวภาพ (Primary needs or Physiological needs) เป็นสิ่งที่ต้องคิดตัวมนุษย์มาตั้งแต่เกิดเป็นสิ่งที่สังคมไม่จำเป็นต้องสอนแต่เป็นลักษณะทางชีวภาพของมนุษย์ที่เกิดมาแล้วต้องหิวต้องกระหาย ต้องพักผ่อน ต้องขับถ่าย
 - 1.2) ความต้องการขั้นทุติยภูมิหรือความต้องการทางสังคม (Secondary needs or social needs) หมายถึง ความต้องการที่เกิดจากการเรียนรู้ถึงการอยู่ร่วมกันในสังคม ได้แก่ ความต้องการความรัก ความต้องการความภูมิใจ ความต้องการเพื่อน ความต้องการความปลอดภัย ความต้องการมีสุขภาพดี เป็นต้น
- 2) แรงจูงใจ (Motive) เป็นความต้องการที่เกิดขึ้นรุนแรง บังคับให้บุคคลต้องค้นหาวิธีมาตอบสนองความพึงพอใจ อาจจะเป็นความไม่สบายทางร่างกายหรือจิตใจก็ได้จนก่อให้เกิดความพยายามในการจะแก้ไขปัญหาดังกล่าวนั้น โดยแรงจูงใจนั้นมีพื้นฐานมาจากความจำเป็น กล่าวคือถ้าไม่มีความจำเป็น ก็จะไม่เกิดแรงจูงใจและความจำเป็นเมื่อเกิดเป็นความรุนแรงขึ้นในใจ ก็จะกลายเป็นค้นหาแห่งความต้องการ แต่ถ้าความต้องการนั้นไม่รุนแรงพอก็จะไม่เกิดแรงจูงใจ

- 3) บุคลิกภาพ (Personality) คือ ลักษณะนิสัยโดยรวมของบุคคลที่พัฒนาขึ้นมาในระยะยาวซึ่งมีผลกระทบต่อข้อกำหนดรูปแบบในการโต้ตอบ หรือตอบสนอง (Reaction) ที่ไม่เหมือนกัน
 - 4) ทักษะคติ (Attitude) คือ การประเมินความพอใจ หรือไม่พอใจ ความรู้สึกและท่าทีที่คนเรามีต่อความคิดหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทักษะคติเป็นสิ่งที่นำมาซึ่งการปฏิบัติของผู้บริโภค เช่น ผู้บริโภคมีทักษะคติว่าการออกไปนอกบ้านนั้นน่าเบื่อ ดังนั้นถ้ามีใครมาชวนไปดูภาพยนตร์จึงมีโอกาที่จะตอบปฏิเสธสูงมาก ในทำนองกลับกันถ้าผู้บริโภคคิดว่าการอยู่บ้านน่าเบื่อ ถ้ามีเพื่อนมาชวนไปดูภาพยนตร์จะไปทันที เพราะมีความพร้อมที่จะกระทำ
 - 5) การรับรู้ (Perception) เป็นกระบวนการซึ่งบุคคลเลือกจัดองค์ประกอบและตีความข้อมูลเพื่อกำหนดภาพที่มีความหมาย
 - 6) การเรียนรู้ (Learning) เป็นการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมของบุคคลซึ่งเกิดจากประสบการณ์ดังนั้น การเรียนรู้จึงเป็นประสบการณ์ที่บุคคลสะสมไว้
- 2.2.2 ปัจจัยภายนอก (External factors) ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้บริโภค มีรายละเอียดดังนี้คือ
- 1) สภาพเศรษฐกิจ เป็นสิ่งที่กำหนดอำนาจซื้อของผู้บริโภค เช่น ในปัจจุบันราคาในการทาสัลดกรรมเสริมความงามค่อนข้างถูก สิ่งนี้คือปัจจัยที่จะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของผู้บริโภคในการตัดสินใจทำสัลดกรรมประการหนึ่ง
 - 2) ครอบครัว หรือเพื่อนร่วมงาน หัวหน้างาน ทำให้เกิดการตอบสนองต่อความต้องการ การตอบสนองความต้องการของร่างกายจะได้รับอิทธิพลจากสมาชิกของครอบครัว หรือเพื่อนร่วมงาน คนใกล้ชิด
 - 3) สังคม (Social group) ลักษณะด้านสังคมประกอบด้วยรูปแบบการดำรงชีวิต ค่านิยมสังคม
 - 4) วัฒนธรรม (Culture) เป็นกลุ่มของค่านิยมพื้นฐาน การรับรู้ ความต้องการ และพฤติกรรม ซึ่งเรียนรู้จากการเป็นสมาชิกของสังคมในครอบครัว วัฒนธรรมจึงเป็นรูปแบบหรือวิถีทางในการดำเนินชีวิต ที่คนส่วนใหญ่ในสังคมยอมรับ

- 5) การติดต่อธุรกิจ (Business contacts) หมายถึง โอกาสที่ผู้บริโภครจะได้พบเห็นสินค้าอื่นๆ สินค้าตัวใดที่ผู้บริโภครได้รู้จัก พบเห็นบ่อยๆมีความคุ้นเคยซึ่งจะทำให้ผู้บริโภครเกิดความรู้สึกไว้วางใจและมีความยินดีที่จะใช้สินค้านั้น

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับสหกรณ์ประมง

สหกรณ์ประมงเป็นสหกรณ์ที่จัดตั้งขึ้นในหมู่ชาวประมงเพื่อแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการประกอบอาชีพ ซึ่งชาวประมงแต่ละคน ไม่สามารถแก้ไขให้ลุล่วงไปได้ตามลำพังบุคคลเหล่านี้จึงรวมตัวกันโดยยึดหลักการช่วยตนเองและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยสหกรณ์ประมงประเภทน้ำจืดแห่งแรกชื่อว่า "สหกรณ์ประมงพิจนุโลก จำกัด" จัดตั้งในปี พ.ศ. 2492 ในท้องที่ลำคลองกระบังโป่งนก อำเภอรพรมพิราม จังหวัดพิจนุโลก มีสมาชิกแรกตั้งจำนวน 54 คน สหกรณ์ได้ดำเนินการจัดสรรที่ทำกินให้สมาชิกช่วยเหลือสมาชิกในด้านการจำหน่าย การแปรรูปสัตว์น้ำ ขออนุญาตสัมปทานให้สมาชิกจับสัตว์น้ำได้โดยสะดวก แนะนำเทคนิคการจับสัตว์น้ำ และละเว้นการจับสัตว์น้ำที่ยังไม่ได้ขนาดเพื่อสงวนพันธุ์สัตว์น้ำ สำหรับสหกรณ์ประมงประเภทน้ำเค็มแห่งแรกชื่อว่า "สหกรณ์ประมงกลาง จำกัด" จัดตั้งเมื่อปี พ.ศ.2495 ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดหาทุนจำหน่ายสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์แปรรูป จัดหาวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือประมง ซึ่งปัญหาหลักๆในการประกอบอาชีพของเกษตรกรชาวประมง คือ

1. ขาดแคลนเงินทุน การประกอบอาชีพทางการประมงโดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำประมงทะเลต้องลงทุนสูง มีการเสี่ยงต่อการลงทุนมากกว่าการประกอบอาชีพการเกษตรอื่นๆ ชาวประมงส่วนใหญ่จะกู้เงินจากนายทุนซึ่งเป็นเจ้าของแพปลาในท้องถิ่นมาเป็นทุนดำเนินงาน โดยมีข้อผูกพันที่จะต้องขายสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำให้เจ้าของแพปลานั้นๆ ซึ่งเป็นที่แน่นอนว่าจะต้องถูกกดราคารับซื้อเป็นอย่างมาก

2. ขาดเทคนิคในการเพาะเลี้ยงสัตว์ ปัจจุบันปริมาณความต้องการสัตว์น้ำเพื่อบริโภคในประเทศและส่งออกต่างประเทศ มีมากขึ้นเป็นผลให้ปริมาณสัตว์น้ำที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติเพิ่มจำนวนไม่ทันกับความต้องการ จึงจำเป็นต้องหาวิธีที่ชาวประมงจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ทั้งน้ำจืดและน้ำเค็ม เพื่อให้มีผลผลิตเพิ่มขึ้น

3. วัสดุอุปกรณ์การประมงมีราคาสูงมาก รวมทั้งน้ำมันเชื้อเพลิงที่ใช้ในการออกเรือจับปลา มีราคาสูงด้วย

4. ขาดความรู้ในด้านการจัดการ ชาวประมงส่วนใหญ่ขาดความรู้ในด้านการจัดการ การจำหน่าย ตลอดจนการตลาด เป็นต้น

สหกรณ์ประมงถูกจัดตั้งขึ้นมาด้วยวัตถุประสงค์ เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่เกษตรกรชาวประมง โดยการรวบรวมสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำจากสมาชิกมาจัดการขายหรือแปรรูปออกขายเพื่อให้ได้ราคาดี จัดหาวัสดุสิ่งของ รวมทั้งบริการที่ใช้ในการประมง และสิ่งของจำเป็นอื่นๆ ที่สมาชิกต้องการ มาจำหน่าย ให้เงินกู้แก่สมาชิก เผยแพร่ความรู้ทางวิชาการและธุรกิจเกี่ยวกับการประมง และให้การสงเคราะห์ตามควรแก่สมาชิกและครอบครัวที่ประสบภัยพิบัติในการประกอบอาชีพ ผ่านการบริการต่างๆจากสหกรณ์ ดังนี้

1. การขาย หรือการรวบรวมผลผลิตให้แก่สมาชิก ทำให้มีอำนาจในการต่อรองมากขึ้น ผลผลิตจะขายได้ราคาสูงขึ้น

2. การซื้อ หรือการจัดหาวัสดุอุปกรณ์และสิ่งของจำเป็นมาจำหน่ายแก่สมาชิก โดยจะสำรวจความต้องการของสมาชิกก่อนแล้วสหกรณ์จะเป็นผู้จัดหาจำหน่ายต่อไป ซึ่งจะทำให้สหกรณ์สามารถซื้อวัสดุในราคาที่ถูกลงกว่าที่สมาชิกแต่ละคนจะซื้อเอง

3. ธุรกิจการธนาคาร

3.1 การให้กู้เงิน สหกรณ์จะจัดหาเงินกู้ที่มีอัตราดอกเบี้ยที่เป็นธรรมมาให้สมาชิกนำไปลงทุนทำการประมง โดยสหกรณ์จะพิจารณาจากแผนการดำเนินงาน หรือแผนการใช้เงินกู้ของสมาชิกประกอบการให้เงินกู้

3.2 การรับเงินฝาก เพื่อเป็นการส่งเสริมให้สมาชิกรู้จักและเห็นคุณค่าประโยชน์ของการออมทรัพย์ และเพื่อให้เป็นการระดมทุนในสหกรณ์สหกรณ์จะรับฝากเงินจากสมาชิก 2 ประเภท คือ เงินฝากออมทรัพย์ และเงินฝากประจำ โดยสหกรณ์จ่ายดอกเบี้ยให้อัตราเดียวกับธนาคารพาณิชย์

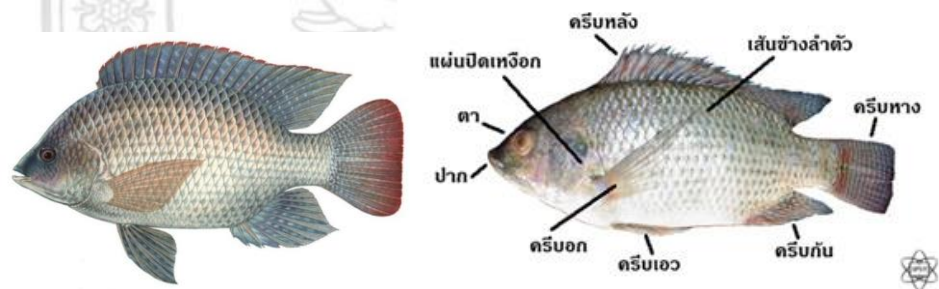
4. การบริการ สหกรณ์ประมงที่มีทุนดำเนินงานมากอาจจัดให้มีธุรกิจการบริการแก่สมาชิก

5. การส่งเสริมการประกอบอาชีพ สหกรณ์อาจจะจัดจ้างเจ้าหน้าที่ที่มีความชำนาญด้านการประมง หรืออาจขอความช่วยเหลือจากหน่วยราชการอื่นในการให้การศึกษานำ ส่งเสริมให้สมาชิกมีความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องการประมงตามหลักวิชาการแผนใหม่ ตลอดจนให้มีความรู้ในด้านการวางแผนการประกอบอาชีพการประมง ให้สามารถผลิตสินค้าที่มีคุณภาพและปริมาณตรงกับความต้องการของตลาดอีกด้วย

6. การให้การศึกษาอบรม สหกรณ์จะจัดให้มีการศึกษาอบรมแก่สมาชิก คณะกรรมการ
ดำเนินการ ผู้จัดการ ตลอดจนเจ้าหน้าที่สหกรณ์อยู่เสมอเพื่อจะช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้ทราบถึง
สิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบของแต่ละบุคคลตามหลักวิธีการสหกรณ์ ซึ่งจะช่วยให้การดำเนิน
ธุรกิจของสหกรณ์ประสบผลสำเร็จได้ด้วยดีและถูกต้อง (สำนักนายทะเบียนและกฎหมาย กรม
ส่งเสริมสหกรณ์, 2555: ออนไลน์)

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการเลี้ยงปลานิล

ปลานิล (*Oreochromis nilotica*) เป็นปลาน้ำจืดชนิดหนึ่ง ซึ่งมีคุณค่าทางเศรษฐกิจนับตั้งแต่
ปี 2508 เป็นต้นมา เป็นปลาที่เลี้ยงง่าย เจริญเติบโตเร็ว และเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค เนื้อปลามีรสชาติ
ดี ปัจจุบันเกษตรกรนิยมเลี้ยงปลานิลกันอย่างกว้างขวาง ซึ่งการเพาะเลี้ยงปลานิลของไทยส่วนใหญ่
เป็นการเลี้ยงในบ่อดิน ส่วนที่เหลือนั้นเลี้ยงในนาข้าวและร่องสวน (อนุญิมลุ่มแม่น้ำโขง, 2557:
ออนไลน์)

ภาพที่ 1 ปลานิล

ที่มา : สวนเกษตรผสมผสาน, 2557: ออนไลน์

รูปร่างของปลานิลคล้ายกับปลาหมอเทศ แต่ลักษณะพิเศษของปลานิลมีดังนี้ คือ ริมฝีปากบน
และล่างเสมอกัน ที่บริเวณแก้มมีเกล็ด 47 แถวตามลำตัวมีลายขวางจำนวน 9-10 แถบ นอกจากนั้น
ลักษณะทั่วไปมีดังนี้ ครีบหลังมีเพียง 1 ครีบ ประกอบด้วยก้านครีบแข็งและก้านครีบอ่อนเป็นจำนวน
มาก ครีบกันประกอบด้วยครีบแข็งแลอ่อนเช่นกัน มีเกล็ดตามแนวเส้นข้างตัว 33 เกล็ด ลำตัวมีสีเขียว
ปนน้ำตาล ตรงกลางเกล็ดมีสีเข้ม ที่กระดูกแก้มมีจุดสีเข้มอยู่จุดหนึ่ง บริเวณส่วนอ่อนของครีบหลัง
ครีบกัน และครีบหางนั้นจะมีจุดสีขาวและสีดำตัดขวางแลดูคล้ายลายข้าวตอก

2.4.1 การเพาะพันธุ์ปลานิล การเพาะพันธุ์ปลานิลให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ ต้องได้รับการ
เอาใจใส่และมีการปฏิบัติในด้านต่าง ๆ เช่น การเตรียมบ่อ การเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์ การ

ตรวจสอบลูกปลา และการอนุบาลลูกปลา สำหรับการเพาะปลานิลในบ่อดินมีวิธีการ ดังต่อไปนี้

- 1) การเตรียมบ่อเพาะพันธุ์ บ่อดินที่ใช้เป็นบ่อเพาะปลานิลควรเป็นบ่อรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีเนื้อที่ตั้งแต่ 50-1,600 ตารางเมตร สามารถเก็บกักน้ำได้ระดับสูง 1 เมตร บ่อควรมีเชิงลาดตามความเหมาะสม เพื่อป้องกันดินพังทลาย และมีชานบ่อกว้าง 1-2 เมตรถ้าเป็นบ่อเก่าก็ควรวิดน้ำและสาดเลนขึ้น ตกแต่งภายในบ่อให้ดินแน่น ใส่โล่ดินกำจัดศัตรูของปลาอัตราส่วนใช้โล่ดินแห้ง 1 กก./ปริมาตรของน้ำ 100 ลูกบาศก์เมตร โรยปูนขาวให้ทั่วบ่อ 1 กก./พื้นที่บ่อ 10 ตรม. ใส่ปุ๋ยคอกแห้ง 300 กก./ไร่ตากบ่อทิ้งไว้ประมาณ 2-3 วันจึงเปิดหรือสูบน้ำเข้าบ่อผ่านฝากรองหรือตะแกรงตาถี่ให้มีระดับสูงประมาณ 1 เมตรการใช้บ่อดินเพาะปลานิลจะมีประสิทธิภาพดีกว่าวิธีอื่น เพราะเป็นบ่อที่มีลักษณะคล้ายคลึงธรรมชาติและการผลิตลูกปลานิลจากบ่อดินจะได้ผลผลิตสูง ต้นทุนต่ำกว่าวิธีอื่น
- 2) การคัดเลือกพ่อแม่พันธุ์ การคัดเลือกพ่อแม่ปลานิลจากการสังเกตจากลักษณะภายนอกของปลาที่สมบูรณ์ปราศจากเชื้อโรคและบาดแผลสำหรับพ่อแม่ปลาที่พร้อมจะวางไข่ นั้นสังเกตได้จากอวัยวะเพศถ้าเป็นปลาตัวเมีย จะมีสีชมพูแดงเรื่อ ส่วนปลาตัวผู้ก็สังเกตได้จากสีของตัวปลาที่เข้มสดใส โดยเปรียบเทียบกับปลานิล ตัวผู้อื่น ๆ ที่จับขึ้นมาขนาดของปลาตัวผู้และตัวเมียควรมีขนาดใกล้เคียงกันคือมีความยาวตั้งแต่ 15-25 เซนติเมตร น้ำหนักตั้งแต่ 150-200 กรัม
- 3) อัตราส่วนที่ปล่อยพ่อแม่ปลาลงเพาะ ปริมาณพ่อแม่ปลาที่จะนำไปปล่อยในบ่อเพาะ 1 ตัว/4 ตารางเมตร หรือไร่ละ 400 ตัว ควรปล่อยในอัตราส่วนพ่อปลา 2 ตัว / แม่ปลา 3 ตัว เนื่องจากได้สังเกตจากพฤติกรรมในการผสมพันธุ์ของปลาชนิดนี้ ปลาตัวผู้ที่มีสมรรถภาพที่จะผสมพันธุ์กับปลาตัวเมียอื่น ๆ ได้อีก ดังนั้น การเพิ่มอัตราส่วนของปลาตัวเมียให้มากขึ้นคาดว่าจะได้ลูกปลานิลเพิ่มขึ้น
- 4) การให้อาหารและปุ๋ยในบ่อเพาะพันธุ์ การเลี้ยงปลานิลมีความจำเป็นที่จะต้องให้อาหารสมทบหรืออาหารผสม ได้แก่ ปลาขี้ขาว สาหร่าย รำละเอียด ในอัตราส่วน 1:2:3 โดยให้อาหารดังกล่าวแก่พ่อแม่ปลานิลประมาณ 2% ของน้ำหนักตัว ทั้งนี้เพื่อให้ปลานิลใช้เป็นพลังงานซึ่งต้องใช้มากกว่าในช่วงการผสมพันธุ์ส่วนปุ๋ยคอกแห้งก็ต้องใส่ในอัตราส่วนประมาณ 100-200 กก./ไร่/เดือน ทั้งนี้ เพื่อ

เพิ่มพูนอาหารธรรมชาติในบ่อได้แก่พืชน้ำขนาดเล็ก ๆ ไร่น้ำ และตัวอ่อน อันจะเป็นประโยชน์ต่อลูกปลานิลวัยอ่อนที่หลังจากถูกอาหารขุบตัวลงและจะต้องดำรงชีวิตอยู่ในบ่อเพาะดังกล่าวประมาณ 1 สัปดาห์ ก่อนที่จะย้ายไปเลี้ยงในบ่ออนุบาล ถ้าในบ่อขาดอาหารธรรมชาติ ดังกล่าว ผลผลิตลูกปลานิลจะได้น้อยเพราะขาดอาหารที่จำเป็นเบื้องต้น หลังจากถูกอาหารได้ขุบตัวลงใหม่ ๆ ก่อนที่ลูกปลานิลจะสามารถกินอาหารสมทบอื่น ๆ ได้ อาหารสมทบ ที่หาได้ง่ายคือ ไร่น้ำ ผสมกับปลาป่น กากถั่ว และวิตามิน นอกจากนี้ แหนเป็ด และสาหร่าย หลายชนิดก็สามารถจะใช้เป็นอาหารเสริมแก่พ่อแม่ปลานิลได้เป็นอย่างดี

2.4.2 ขั้นตอนการเลี้ยงปลานิลในบ่อดิน

- 1) กำจัดวัชพืชและพันธุ์ไม้น้ำต่าง ๆ เช่น กก หญ้า ผักตบชวาให้หมดโดยนำมากองสุมไว้แห้งแล้วนำมาใช้เป็นปุ๋ยหมักในขณะที่ปล่อยปลาลงเลี้ยงถ้าในบ่อเก่ามีเลนมากจำเป็นต้องสาดเลนขึ้น โดยนำไปเสริมคัตดินที่ขำรุดหรือใช้เป็นปุ๋ยแก่พืช ผัก ผลไม้พร้อมทั้งตกแต่งเชิงลาดและอัดดินให้แน่นด้วย
- 2) กำจัดศัตรูของปลานิล ได้แก่ ปลาจำพวกกินเนื้อ เช่น ปลาช่อน ปลาชะโด ปลาหมอปลาชุกนอกจากนี้ก็มีสัตว์จำพวกกบ เขียด งู เป็นต้นโดยวิธีระบายน้ำออกให้เหลือน้อยที่สุดการกำจัดศัตรูของปลาอาจใช้โล่ดินสด หรือแห้ง ประมาณ 1 กิโลกรัม ปริมาณของน้ำในบ่อ 100 ลูกบาศก์เมตร คือทุบหรือบดโล่ดินให้ละเอียดนำลงแช่น้ำประมาณ 1-2 ปีบขยำโล่ดินเพื่อให้น้ำสีขาวออกมาหลายๆครั้งจนหมดนำไปสาดให้ทั่วบ่อศัตรูพวกปลาจะลอยหัวขึ้นมาภายหลังโล่ดินประมาณ 30 นาทีใช้สวิงจับขึ้นมาที่เหลือน้ำที่บ่อจะลอยในวันรุ่งขึ้นส่วนศัตรูจำพวกกบเขียดงูจะหนีออกจากบ่อไปและก่อนปล่อยปลาลงเลี้ยงควรทิ้งระยะเวลาไว้ประมาณ 7 วัน เพื่อให้ฤทธิ์ของโล่ดินสลายตัวไปหมดเสียก่อน
- 3) การใส่ปุ๋ย โดยปกติแล้วอุปนิสัยในการกินอาหารของปลานิลจะกินอาหารจำพวกแพลงก์ตอนพืช และสัตว์ แหน สาหร่าย ฯลฯ ดังนั้น ในบ่อเลี้ยงปลาควรให้อาหารธรรมชาติดังกล่าวเกิดขึ้นอยู่เสมอ จึงจำเป็นต้องใส่ปุ๋ยลงไปเพื่อละลายเป็นธาตุอาหาร ซึ่งพืชน้ำขนาดเล็กจำเป็นใช้ในการปรุงอาหารและเจริญเติบโตโดยกระบวนการสังเคราะห์แสง ซึ่งเป็นโภชนาหารอันดับต่อไป คือ แพลงก์ตอนสัตว์ ได้แก่ ไร่น้ำ และตัวอ่อนของแมลง ปุ๋ยที่ใช้ได้แก่ มูลวัว ควาย หมู เป็ด ไก่

นอกจากปุ๋ยที่ได้จากมูลสัตว์แล้วก็อาจใช้ปุ๋ยหมักจำพวกหญ้าและฟางข้าวปุ๋ยสดต่าง ๆ ได้เช่นเดียวกัน

อัตราส่วนการใส่ปุ๋ยคอกในระยะแรก ควรใส่ประมาณ 250-300 กก./ไร่/เดือน ส่วนในระยะหลัง ควรลดลงเพียงครั้งหนึ่ง หรือสังเกตจากสีของน้ำในบ่อ ถ้ายังมีสีเขียวอ่อนแสดงว่ามีอาหารธรรมชาติ เพียงพอ ถ้าน้ำใสปราศจากอาหาร ธรรมชาติก็เพิ่มอัตราส่วนให้มากขึ้น และในกรณีที่หาปุ๋ยคอกไม่ได้ก็อาจใช้ปุ๋ยวิทยาศาสตร์ สูตร 15 : 15 : 15 ใส่ประมาณ 5 กก./ไร่/เดือน ก็ได้ วิธีใส่ปุ๋ย ถ้าเป็นปุ๋ยคอกควรตาก บ่อให้แห้งเสียก่อนเพราะปุ๋ยสดจะทำให้ น้ำมีแก๊สจำพวกแอมโมเนียละลายอยู่น้ำหนักมากเป็นอันตรายต่อปลาการใส่ปุ๋ยคอกใช้วิธีหว่านลงไป ในบ่อให้ละลายน้ำทั่วๆ บ่อ ส่วนปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยสดนั้นควรกองสุ่มไว้ ตามมุมบ่อ 2-3 แห่ง โดยมีไม้ปักล้อมเป็นคอกรอบกองปุ๋ยเพื่อป้องกันมิให้ส่วนที่ยังไม่สลายตัวกระจาย

- 4) อัตราปล่อยปลาเลี้ยงในบ่อดิน ขึ้นอยู่กับคุณภาพน้ำ อาหาร และการจัดการเป็นสำคัญโดยทั่วไป จะปล่อยลูกปลาดขนาด 3-5 ซม. ลงเลี้ยงในอัตรา 1-3 ตัว/ตารางเมตร หรือ 2,000 – 5,000 ตัว/ไร่ เมตร
- 5) การให้อาหาร การใส่ปุ๋ยเป็นการให้อาหารแก่ปลานิลที่สำคัญมากวิธีหนึ่ง เพราะจะได้อาหารธรรมชาติ ที่มีโปรตีนสูงและราคาถูก แต่เพื่อเป็นการเร่งให้ปลาที่เลี้ยงเจริญเติบโตขึ้นหรือถูกต้องตามหลักวิชาการ จึงควรให้อาหารจำพวก คาร์โบไฮเดรต เป็นอาหารสมทบด้วย เช่น รำ ปลายข้าว กากมะพร้าว มันสำปะหลัง หั่นต้ม ให้สุก และเศษเหลือของอาหารที่มีโปรตีนสูง เช่น กากถั่วเหลืองจากโรงทำเต้าหู้ กากถั่วลิสง อาหารผสมซึ่งมีปลาป่น รำข้าว ปลายข้าว มีจำนวนโปรตีนประมาณ 20% เศษอาหารที่เหลือจากโรงครัวหรือภัตตาคาร อาหารประเภทพืชผัก เช่น แหนเป็นสาหร่าย ผักตบชวาสับให้ละเอียด เป็นต้น อาหารสมทบเหล่านี้ควรเลือกชนิดที่มีราคาถูกและหาได้สะดวกส่วนปริมาณที่ให้ก็ไม่ควรเป็น 4% ของน้ำหนักปลาที่เลี้ยง หรือจะใช้วิธีสังเกตจากปลาที่ขึ้นมากินอาหารจากจุดที่ให้เป็นประจำ คือ ถ้ายังมีปลานิลลอยกันอยู่มากเพื่อรอกินอาหารก็เพิ่มจำนวนอาหารมากขึ้นตามลำดับทุก 1-2 สัปดาห์ ในการให้อาหารสมทบบมีข้อพึงควรระวัง คือ ถ้าปลากินไม่หมดอาหารจมพื้นบ่อ หรือละลายน้ำมากก็ทำให้เกิดน้ำเน่าเสียเป็นอันตรายต่อปลาที่เลี้ยง และ/หรือต้องเพิ่มค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำ เปลี่ยนน้ำบ่อย ๆ

2.4.3 การเจริญเติบโตและผลผลิต

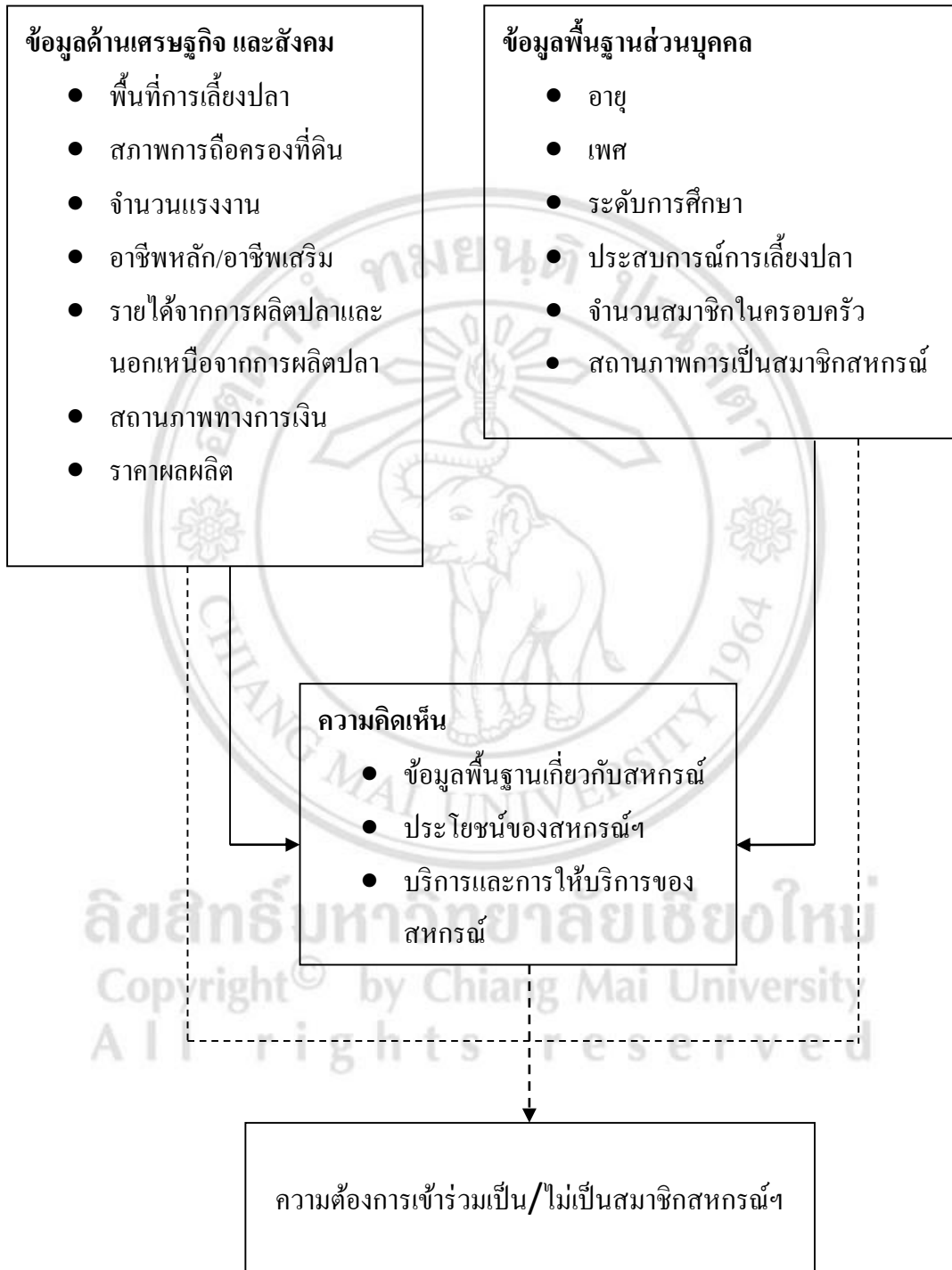
ปลานิลเป็นปลาที่มีการเจริญเติบโตเร็ว เมื่อได้รับการเลี้ยงดูอย่างถูกต้องจะมีขนาดเฉลี่ย 500 กรัม ในเวลา 1 ปี ผลผลิตไม่น้อยกว่า 500 กก./ไร่/ปี ในกรณีที่เลี้ยงในกระชังที่คุณภาพน้ำดีมีอาหารสมทบอย่างสมบูรณ์ สามารถให้ผลผลิตไม่น้อยกว่า 5 กิโลกรัม/ลูกบาศก์เมตร

2.4.4 การจับจำหน่ายและการตลาด

ระยะเวลาการจับจำหน่าย ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับขนาดของปลานิลและความต้องการของตลาด โดยทั่วไปเป็นปลานิลที่ปล่อยลงเลี้ยงในบ่อรุ่นเดียวกัน ก็จะใช้เวลาประมาณ 1 ปี จึงจะจับจำหน่าย เพราะปลานิลที่ได้จะมีน้ำหนักประมาณ 2-3 ตัวต่อกิโลกรัม ซึ่งเป็นขนาดที่ตลาดที่ต้องการส่วนปลานิลที่ปล่อยลงเลี้ยงหลายรุ่นในบ่อเดียวกัน ระยะเวลาการจับจำหน่ายก็ขึ้นอยู่กับราคาปลาและความต้องการของผู้ซื้อการจับปลาทำได้ 2 วิธี ดังนี้

- 1) จับปลาแบบไม่วิดบ่อแห้ง จะใช้วนตาห่างจับปลา เพราะจะได้ปลาที่มีขนาดใหญ่ตามที่ต้องการ การต้อนจับปลากระทำโดยผู้จับจำหน่ายและยื่นเรียงแถวหน้ากระดานโดยมีระยะห่างกันประมาณ 4.50 เมตร โดยอยู่ทางด้านหนึ่งของบ่อแล้วลากวนไปยังอีกด้านหนึ่งของบ่อตามความยาวแล้วยกวนขึ้น หลักจากนั้นก็นำสวิงตักปลาใส่เข่งเพื่อชั่งขาย ทำเช่นนี้เรื่อยไปจนได้ปริมาณตามที่ต้องการ ส่วนปลาเล็ก ก็คงปล่อยเลี้ยง
- 2) จับปลาแบบวิดบ่อแห้ง ก่อนทำการจับปลาจะต้องสูบน้ำออกจากบ่อให้เหลือน้อยแล้วจึงต้อนจับปลาเช่นเดียวกับวิธีแรก จนกระทั่งปลาเหลือจำนวนน้อยจึงสูบน้ำออกจากบ่ออีกครั้งหนึ่ง และขณะเดียวกันก็ตักน้ำไล่ปลาให้ไปรวมกันอยู่ในร่องบ่อ ร่องบ่อนี้จะเป็นส่วนที่ลึกอยู่ด้านหนึ่งของบ่อเมื่อนำไปบ่อแห้ง ปลาก็จะมารวมกันอยู่ที่ร่องบ่อ และเกษตรกรผู้เลี้ยงปลาก็จับปลาขึ้นจำหน่ายต่อไป การจับปลาลักษณะนี้ส่วนใหญ่จะทำทุกปีในฤดูแล้ง เพื่อตากบ่อให้แห้งและเริ่มต้นเลี้ยงปลาในฤดูการผลิตต่อไป

จากแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถสร้างกรอบแนวคิดการศึกษาได้
ดังนี้

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดการศึกษา

2.5 การทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กิตติพงษ์ คำคง (2553) พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงปลานิลมีระดับทัศนคติในการเลี้ยงปลานิลอยู่ในระดับสูงซึ่งมีค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติเท่ากับ 2.65 คะแนน (สูงสุดเท่ากับ 3 คะแนน) โดยมีทัศนคติที่ดีที่สุดคือวัตถุประสงค์ของการเลี้ยงปลานิลคือเลี้ยงไว้เพื่อจำหน่ายด้านความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามพบว่า มีตัวแปรอิสระ 6 ตัว ได้แก่ ประสบการณ์ในการเลี้ยงปลาขนาดพื้นที่บ่อเลี้ยงปลาจำนวนบ่อที่ใช้เลี้ยงปลารายได้ทั้งหมดของครัวเรือนภาวะหนี้สินและการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ชมรมผู้เลี้ยงปลา มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความสำเร็จในการเลี้ยงปลา (รายได้สุทธิจากการจำหน่ายปลา/ปี)

งามฉวี จันทาทเทพ (2552) พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการผลิตสับปะรดตามการเกษตรที่ดีที่เหมาะสม มี 5 ปัจจัย คือ การได้รับข้อมูลข่าวสารด้านการเกษตร ประสบการณ์ในการผลิตสับปะรด ความรู้ในการผลิตสับปะรด ทัศนคติในการผลิตสับปะรด และการปฏิบัติในการผลิตสับปะรด ส่วนปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการผลิตสับปะรดตามการเกษตรที่ดีที่เหมาะสม มี 8 ปัจจัย คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา พื้นที่ปลูกสับปะรด รายได้จากการผลิตสับปะรด รายได้รวมของครอบครัว แรงงานในครัวเรือนที่ช่วยด้านการเกษตร และแหล่งเงินทุนและสินเชื่อในการผลิตสับปะรด

ปาริฉัตร ทับทอง (2549) พบว่า ปัจจัยที่จูงใจให้เกษตรกรในอำเภอโพธิ์ประทับช้าง จังหวัดพิจิตร ตัดสินใจปลูกผักปลอดภัยจากสารพิษ มี 9 ปัจจัย คือ วัตถุประสงค์ในการปลูก ได้แก่ ต้องการลดการใช้สารพิษ ลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ และต้องการรักษาสภาพแวดล้อมให้ดียั่งยืน การเปิดรับข่าวสาร ได้แก่ การพบปะพูดคุยกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริม การได้รับฟังข่าวสารจากวิทยุและโทรทัศน์ และการได้รับการฝึกอบรม ความพร้อมด้านปัจจัยการผลิต ได้แก่ การมีที่ดินในจำนวนที่เหมาะสม มีวัสดุอุปกรณ์อย่างเพียงพอ และมีแรงงานที่เพียงพอ การเป็นสมาชิกกลุ่ม เป็นปัจจัยเกี่ยวกับการพูดคุยกับเพื่อนเกษตรกรและสมาชิกกลุ่ม เป็นการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ การสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริม เช่น เจ้าหน้าที่ส่งเสริมอบรมแนะนำได้เป็นอย่างดี มีความรู้จริง ให้อำนาจและให้ความช่วยเหลือ ความเหมาะสมของเทคโนโลยี ได้แก่ ความไม่ยุ่งยากของเทคโนโลยี เข้าใจง่าย ทำงานหาอุปกรณ์ได้ไม่ยาก สินเชื่อ ได้แก่ แหล่งสินเชื่อ ดอกเบี้ย กำหนดการคืนเงินกู้ จำนวนเงินกู้ การตลาด ได้แก่ มีตลาดที่แน่นอน เส้นทางคมนาคมสะดวก พ่อค้ามารับซื้อที่สวน และสุดท้ายราคาผลผลิต ได้แก่ ราคาที่แน่นอน ไม่ขึ้นๆลงๆ และเป็นราคาที่พอใจ

ถาวร สุภาวงศ์ (2550) พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าร่วมกลุ่มผลิตกาแฟคั่วบดของเกษตรกรผู้ปลูกกาแฟอาราบิก้า ตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ดจังหวัดเชียงใหม่ 10 ปัจจัย ได้แก่ สมาชิกภายในครัวเรือน พื้นที่ปลูกกาแฟของครอบครัว ผลผลิตกาแฟของครอบครัว รายได้จากการขายผลผลิตกาแฟทั้งหมด รายได้อื่นๆ แรงงานที่ใช้ในครัวเรือนแหล่งทุนและสินเชื่อ การได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องกาแฟ ประสบการณ์ความรู้ในการแปรรูปกาแฟคั่วบด และประสบการณ์ความรู้ การเข้ารับการศึกษาอบรมเรื่องกาแฟ ส่วนปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าร่วมกลุ่มผลิตกาแฟคั่วบดของเกษตรกรมี 3 ปัจจัยคือ เพศ อายุ และระดับการศึกษา

รัศมี เสาร์คำ (2553) พบว่า เกษตรกรที่เลี้ยงปลาทับทิมแบบมีสัญญาผูกพันกับบริษัทเอกชนมีความพึงพอใจมากในด้านกระบวนการบริการและอุปกรณ์ ด้านสถานที่ที่ให้บริการในการทำสัญญา การให้คำแนะนำ การรับซื้อผลผลิต ด้านสัญญาการเลี้ยง ด้านการให้คำแนะนำของพนักงานและด้านการส่งเสริมการเลี้ยง เมื่อวัดความพึงพอใจของเกษตรกรในภาพรวม จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของเกษตรกร พบว่า มีความพึงพอใจในด้านกระบวนการบริการและอุปกรณ์มากที่สุด ปัญหาและข้อเสนอแนะ พบว่า เกษตรกรมีปัญหามากที่สุดในด้านสัญญาการเลี้ยง เกี่ยวกับราคาพันธุ์ปลา ด้านการสนับสนุนปัจจัยการผลิต เกี่ยวกับคุณภาพพันธุ์ปลา ด้านการส่งเสริมการเลี้ยง เกี่ยวกับการดูแลรักษาและการแนะนำด้านวิชาการการเลี้ยงปลา การป้องกันโรค ด้านการให้คำแนะนำของพนักงานเกี่ยวกับการแนะนำด้านวิชาการการเลี้ยงปลา การป้องกันโรค

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved